

megen Misfornøjelse fra de arbejdsløses Side over, at de ikke kan faa noget at bestille —, synes jeg, det er en stor Fejl, at man trækker et saadant Arbejde som dette i Langdrag i Stedet for at fremme det med størst mulig Kraft.

Jeg vil derfor udtale min store Beklagelse af, at man saa voldsomt har nedskaaet den Sum, der var foreslaaet til dette Arbejde af den forrige Regering. Og det skulde glæde mig, hvis der var Medlemmer i dette høje Ting udover de socialdemokratiske Medlemmer, der vilde stemme imod denne Nedskaering og mod den, jeg før omtalte, af Bevillingen til Hegn og Læplantning.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det vilde være ubilligt, om jeg beklagede mig over manglende Interesse for det Budget, jeg har den Ære at administrere. Jeg har jo al Grund til at paaskønne, at man fra Tingets Side omfatter de forskellige Virksomheder, som den foreslaaede Nedskaering af Udgifterne har maattet berøre, med saa stor Interesse, som det har vist sig at være Tilfældet. Jeg maa ogsaa overfor det ærede Finansudvalg udtale min Paaskønnelse af, at et saa betydeligt Antal af de Ændringsforslag, jeg har stillet, har kunnet vinde i de fleste Tilfælde hele Udvalgets Tilslutning og i et stort Antal Tilfælde Tilslutning fra Flertallet, medens det dog er et forholdsvis mindre Antal af Ændringsforslag, som ikke paa nærværende Tidspunkt har kunnet vinde Udvalgets anbefaling. Jeg skal tillade mig at knytte nogle faa Bemærkninger til de Ændringsforslag, hvorom der ikke er opnaaet fuld Enighed, eller overfor hvilke Udvalget har taget Forbehold, og endelig til de Ændringsforslag, som der under Forhandlingen her har været fremsat særlige Bemærkninger om.

Jeg skal da først — idet jeg tager dem i den Rækkefølge, hvori de er anførte i Listen over Ændringsforslagene, for saa vidt muligt at undgaa at glemme noget af det, jeg føler mig forpligtet til at fremføre — omtale Ændringsforslag Nr. 107, der angaar Veterinær- og Landbohøjskolens Budget. Der er vedrørende dette Budget af det ærede Medlem Hr. Vejen udtalt, at det var en uforholdsmæssig lille Nedsættelse, der her havde fundet Sted i Sammenligning med de Nedsættelser, der havde fundet Sted under andre Poster paa Landbrugsministeriets Budget. Jeg kan give det ærede Medlem fuld Tilslutning i denne Udtalelse, og jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg beklager overfor Tinget her at maatte tilstaa,

at den Nedsættelse af de samtlige Udgifter under Landbohøjskolens Virksomhed, som har fundet Sted, ikke staa Maal med de Nedsættelser, der har fundet Sted paa andre Poster, og der kunde jo være saa meget mere Grund til at ønske en klækkelig Nedsættelse her, som Landbohøjskolen er et af de Foretagender, der i særlig Grad siden 1914 har udvidet sig og har forøget sit Budget.

Det er jo et Hensyn, som er anlagt her, at man ikke efter Lineal skærer ned, man ser ogsaa efter, hvor det er, Udgifterne i særlig Grad er forøget under Krigen og umiddelbart efter Krigen, og er opmærksom paa, om der ikke dér kan foretages betydelige og særlig betydelige Nedsættelser. Jeg har ogsaa været opmærksom paa Landbohøjskolens meget store og meget stærkt forøgede Budget, og der er gentagne Gange mellem Direktøren for Landbohøjskolen og mig ført Forhandlinger i saa Henseende. Jeg maa imidlertid tilstaa, at hele dette Budget er fastlagt paa en saadan Maade, at det ikke lader sig gøre at foretage virkelig betydelige Besparelser dér; uden at der maa foretages en Reorganisation af hele Virksomheden, der vil kræve længere Tid end den, Ministeriet og nu Rigsdagen har haft til Raadighed.

Jeg har ved en tidligere Lejlighed udtalt, at det er Ministeriets Opfattelse, at der er en Række Institutioner, som under Krigen og efter Krigen er naaet op paa et Budget, som nu er fuldkommen urimeligt, og der findes under de forskellige Ministerier saadanne Institutioner, lige saa vel som der findes saadanne under vore Bykommuner, Amtskommuner og Sognekommuner Landet over, og jeg mener, det maa være Opgaven i den nærmeste Fremtid at tage disse Institutioner og deres Virksomhed op til en nøje Overvejelse og ogsaa til en haandfast Behandling med Hensyn til de meget store offentlige Udgifter, de paalægger Statens og Kommunernes Budgetter. Jeg regner Landbohøjskolen som en af disse Virksomheder, men jeg tilstaa, at det lader sig ikke gøre at foretage Nedsættelser paa en Virksomhed som Landbohøjskolen, hvor jo den alt overvejende Part af Udgifterne er Lønningsudgifter, uden at man gør sig klart, hvor det er, man tør slaa ned, og her kan ikke foretages Indskrænkninger, uden at der er visse Ting, som man saa helt maa afskaffe.

En Fremgangsmaade, der gaar ud paa, at man sidder oppe i Ministeriet og siger, at den Mand skal afskediges, og den Mand skal afskediges, vilde føre til det fuldkomne vilkaarlige; og jeg gentager, at — jeg